

L'EDUCACIÓ

Com a fruit del recent Sínode de Joves, el Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ - delegats de pastoral de joventut de les diòcesis de Catalunya i Mallorca) elaboren cada mes un article per desgranar i comprendre millor el missatge que el Sínode vol adreçar a tota l'Església. Aquest mes tractarem sobre l'educació.

El mot educació prové del substantiu llatí *educatio*, derivat del verb *educare* que significa «criar, nodrir, pujar, instruir». És parent del verb *educere* «treure, fer sortir».

Si ens quedem amb el parent *educere*, podem dir que educar significa fer sortir la millor versió d'un mateix. Això té molt a veure amb la paràbola dels talents de Mt 25,14-30 que mostra la responsabilitat de tothom a l'hora de donar comptes al Senyor, jutge misericordiós. En una cultura de la buidor com ens diu Lipovetsky, o d'una societat líquida de Bauman, o de l'eixam digital de Byung Chul Han, els cristians hem de ser persones que, a imitació de la Trinitat i del seu dinamisme amorós, sapiguem oferir al món la nostra plenitud, tot evitant absències de sentit, amors egoistes i narcisismes estèrils. I l'oferim tot fent camí amb els altres, perquè és amb els altres que podem treure la nostra millor filialitat, conseqüència de la vida ambparresia (tal com ens recorda el Papa Francesc en la *Gaudete et exsultate* 129-139), perquè no vivim segons la por, sinó moguts per l'Esperit Sant.

Aquesta responsabilitat de fer aflorar les potencialitats de la persona és una tasca que transcendeix tota cultura, raça, espai i temps, perquè estem parlant de col·laborar en el disseny de Déu, que és el de donació màxima. Transcendeix perquè és una vocació universal a la que estem cridats i que ens ha de dur a la plena realització.

Aquest “treure, fer sortir” ens involucra tots, en especial a la família. Aquesta, com ja n'és conscient, posa el que està a les seves mans per a fer-ho realitat. Per això, les polítiques que han d'ajudar a aquesta coresponsabilitat passarien per conciliar horaris laborals, tot escoltant els consells de tants professionals. Cal, també, un consens per començar a preparar el futur tot allunyant-nos del partidisme al que estem acostumats en el camp de l'educació.

Tot aquest acompanyament de les persones que creixen possibilitarà que aprenguin a discernir i els durà a ser persones de seny, és a dir, adultes en les seves responsabilitats i amb un horitzó de sentit i així desenvolupin la seva vocació enmig dels seus germans i del seu entorn: la creació que és la casa comuna per a tots (*Laudato Si*).

Mn. Manel Mercadé

Membre del SIJ i Delegat de Joventut de la diòcesi de Lleida